

Но въ вашето благополучіе припомняйте си злочестаго Нарбала, и не преставайте никога да ма обычате.

„Когато той изрече тѣзи думы, азъ го облѣхъ съ сълзытъ си безъ да му отговорѣж: дълбокытъ въздышанія ма въспирахъ да говорѣж: ный са прегърнахмы мълчеливо. Той ма заведе до корабя; спрѣ са на брѣга и когато корабьтъ трѣгнѣж, ный не преставахмы да са гледахмы единъ другый чакъ до когато можяхмы да са виждахмы.“

